

en studie for nylig, som blev offentliggjort i december sidste år. Her understregede man, at når det gælder arrangerede ægteskaber og tvangsægteskaber i Norden, skal man se på rutinerne for interview af ægtefæller i stedet for at overveje stramninger i udlændingelovgivningen, når man ønsker at begrænse antallet af tvangsægteskaber, og man siger også, at det er af såvel menneskeretlige som praktiske grunde.

Dermed være sagt, at jeg godt vil udfordre fru Dorte Bennedsen med hensyn til, om der i virkeligheden ikke findes alternativer til det, regeringen foreslår med henblik på at undgå tvangsægteskaber, nemlig det alternativ, som bl.a. foreligger i Nordisk Ministerråds studie og i det, som man f.eks. har gjort i Sverige, i stedet for at vi her i Danmark skal opfinde den dybe tallerken og foreslå noget, som ingen har gjort før.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes bare, det er helt fint, hvis vi på dette tidlige tidspunkt får slået fuldstændig fast, at det jo ikke drejer sig om stramninger. Det blev jo ellers markedsført i pressen i sin tid, at det drejede sig om stramninger.

Jeg kan huske, at fru Elisabeth Arnold meget presset i TV-Avisen måtte sige, at det nok kun kunne dreje sig om, at forslaget ville begrænse familiesammenføringerne med ca. 100 personer eller sådan noget. Men nu er det sagt her fra Folketingets talerstol, at det overhovedet ikke drejer sig om begrænsninger eller stramninger; det drejer sig faktisk om, at nu skal danske politikere lære de udenlandske familier, hvilken kultur der er på området her i Danmark.

Så vil jeg godt spørge om det næste, der er nævnt i forslaget, nemlig boligforholdene: Er det så heller ikke begrænsninger eller stramninger? Skal vi nu give dem tålelige boligforhold, så de virkelig har nogle gode boligforhold, inden de kommer herop? Er det ikke for at sætte en grænse, så der altså ikke skal flytte 17 mennesker ind i en 1-værelses eller noget i den stil? Har det noget at gøre med, at de skal have tålelige boligforhold og ingen stramninger eller begrænsninger? Jeg synes bare, det er rart på dette tidspunkt at få det helt understreget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Til fru Birthe Rønn Hornbech vil jeg sige, at det er jo fuldstændig korrekt, at lovforslaget ikke

handler om ægteskab. Det handler om regler om familiesammenføring og regler i beskyttelsesøjemed, og ud over at give åndehullet til de unge giver det også et signal til forældrene om, at det kunne godt være, man skulle tænke sig om.

Hr. Sjursen taler om, at der er alternativer. Jeg har ikke læst hele rapporten fra Nordisk Ministerråd, men jeg har dog læst noget af den. Den er jo nævnt meget i høringssvarene. Og jeg må da sige, at der er fortræffelige forslag i den, som jeg også sagde i min ordførertale, og det er noget, man givet bør arbejde videre med.

Men jeg vil godt spørge hr. Sjursen, om han tror, sådanne forslag virker efter et halvt år, et helt år, halvandet år, eller om det tager 5 år, 10 år, en halv eller en hel generation. Og så vil jeg godt spørge hr. Sjursen, hvor mange unge han har lyst til at sende ud i den situation, at de bliver presset til at indgå et ægteskab. Kerer hr. Sjursen sig slet ikke om den situation?

Til fru Pia Kjærsgaard er der jo ikke andet at sige end: Jamen hør dog, hvad der er blevet sagt, og læs, hvad der er blevet skrevet i forbindelse med fremsættelsen af denne pakke! Der er tale om to ting. Det handler om beskyttelse af de unge mod tvangsægteskaber, og det handler om initiativer til en bedre integration.

Man må sige, at i det omfang mange unge bliver tvunget ind i et ægteskab, vil der blive tale om det tilsvarende antal færre familiesammenføringer. Men det er ikke det, der er det interessante, det interessante er at beskytte de unge. Og ligeså med boligforholdene: Det interessante er at sikre, at folk ikke klumpes sammen, så integrationen bliver svær, men bliver spredt noget mere, og det kan dog selv fru Pia Kjærsgaard vel ikke være imod – jo, det kan hun måske netop, for hvis den integration lykkes, mister Dansk Folkeparti sine argumenter.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg skal forsøge at svare på fru Dorte Bennedsens spørgsmål eller i hvert fald give dem en kort kommentar ved at sige, at jeg tror rent faktisk, at de initiativer, som er foreslået i bl.a. Nordisk Ministerråds rapport, er bedre end det, regeringen foreslår her i dag.

Det problem, de unge mennesker vil komme til at stå i med de nye regler, regeringen foreslår, er jo, at de skal være 100 pct. sikre på, at de får sagt, at det er frivilligt, når sagen bliver undersøgt, for ellers falder der brænde ned, når